

Music” (Kodályi út a zenéhez) c. könyve a Boosey & Hawkes kiadásában jelent meg.

Fontosnak tartotta a tanárok állandó továbbképzését, számukra hosszabb-rövidebb tanfolyamokat szervezett, segítségül hívta magyar kollégákat is.

A magyar zenei kultúráért végzett munkásságáért és a magyar zenei nevelési módszer Angliában való meghonosításáért köztársasági elnöki kitüntetést vehetett át, majd 2009-ben művészi és pedagógiai életművéért Bartók-Pásztory-díjat kapott.

Egészsége megrendülését követően, a munkáját mindvégig támogató és segítő, *Mary Skone-Roberts* állt mellette. 2009. november 27-én hunyta le szemét a magyar kultúra egyik angliai követe.

Arany János sorai jutnak eszembe:

„Előtted a küzdés, előtted a pálya,
Az erőtlen csügged, az erős megállja.”

Vajda Cecília erős volt. Küzdelmes, sokoldalú, számos sikert aratott életével vívta meg harcát a magyar értékek képviselőjeként. Kicsi lakása szobájának falán naponta friss virág díszítette a két tisztelt Mester, Bartók és Kodály képeit.

Búcsúztatására Anglia számos részéről érkeztek tisztelői Londonba. Hagyatékát *Mary Skone-Roberts* gyűjtötte össze, adja át a szülőhazának. Köszönet érte.

A sok évtizedes munka elhintett magjai kikeltek és virágzásnak indultak a szigetországban

Vajda Cecília emlékét őrizzük, büszkén gondolunk a lehullott magyar csillagra, amelynek fénye reményeink szerint Angliában is tovább világít.

Somorjai Paula

Jótekonysági koncert Angliában A Nemzetközi Forrai Katalin-díj átadás javára

Mintegy 40 főnyi hallgatóság gyűlt egybe 2013 március első szombatján *Judy és Mike Hildesley*, *Richmond* közeli otthonának koncerttermében, hogy részt vegyenek egy különleges zongora esten.

A koncert szölistája a nemzetközileg ismert előadóművész *Gilbert De Greeve* – az Antwerpeni Királyi Konzervatórium professzor emeritusza, a Nemzetközi Kodály Társaság nemrégiben leköszönő elnöke – volt. *De Greeve* úr fáradhatatlan munkássága évek óta ismert és elismert, melyet a világ több pontján működő Kodály-társaságok tevékenységének összehangolása terén fejt ki. Kiváló muzsikus és egyben fáradhatatlan

nagykövet is abban a kitaró munkában, melynek célja Kodály Zoltán felbecsülhetetlen értékű zenei örökségének életben tartása. Hihetetlen energiájának újabb példája volt ez a rangos esemény is.

A *Hildesley* család nem első alkalommal nyitotta meg házuk kapuját ilyen hasonló céllal létrejövő zenei esemény számára, mely egyben igen nemes ügyet támogatott. A koncert hallgatóságának összetétele színes képet mutatott: barátok, zenekedvelő szomszédok, a BKA tagok, a társulást támogatók – néhányuk a koncert kedvéért akár messziről érkezvén – lelkes közönséget alkottak.

A koncert fő szervezője *Mary Place* volt, a közel múltban alapított *Nemzetközi Forrai Katalin Díj* adományozására alakult bizottság vezetője.

A díjat azzal a céllal hozta létre a nemzetközi, pedagógusokból álló bizottság, hogy tisztelettel adózzanak az immár 8 éve elhunyt *Forrai Katalin* emlékének és egyben emléket állítsanak sokoldalú zenepedagógiai tevékenységének, melyet a kisgyermekkor zenei nevelés ügyéért fejtett ki. Színes, világszerte elismert szakmai munkásságának hosszú évtizedei nyomán felmérhetetlen jelentőségű szellemi örökséget hagyott ránk.

A díjat – melynek alapítását 2012-ben a Nemzetközi Kodály Társaság is örömmel nyugtázta – azon pedagógus nyerheti el, aki legalább 10 éves, mások számára – zeneileg és emberileg egyaránt – hasznos pedagógiai munkát mondhat magáénak és környezetében olyan maradandó zenei tevékenységet fejt-fejtett ki, mely a Forrai Katalin által megkezdett út méltó folytatásának mondható.

A március 2-án, Barnesban megtartott koncerten a család képviselőiben jelen volt Forrai Katalin lánya is, férjével együtt. A jótékonyági céllal megvalósuló hangverseny szervezésének gondolata azzal a reménnyel is társult, hogy az adakozó kedvű hallgatóság a díjat anyagi hozzájárulással is támogathatja.

A koncert remek volt és sikeres! **Gilbert De Greeve**, Claude Debussy 24 Prelude -jét adta elő. A zongorára írt Prelude-sorozat fontos állomása volt a komponista életművének. Darabjai számos forrás által megihletett karakterdarabok, úgymint a természet szépségei, ősi civilizációk varázsa, vagy épp' tündérek elképzelt mesevilága, a különböző országok hangulata. Bár a zenemű mintegy 100 évvel ezelőtt született, Debussy egyedi – még napjainkban is modernnek ható, hangokkal megfestett – eredeti nyelvezete elbűvölte a hallgatóságot. Az előadó ezekkel a bevezető szavakkal kommentálta a művet:

„A sorozat minden egyes darabja sajátos kreativitással elképzelt önálló egységet alkot.” Az est lenyűgöző zenei utazást jelentett a hallgatóság számára, melyet egy – az előadó kivételes esztétikai igényességével összeállított – művészi, reprint illusztrációkkal szerkesztett programfüzet is kiegészített. Ezt valamennyi jelenlévő kézben tarthatta. A művész pedig minden prelude előtt rövid szünetet tartott, hogy a közönség tagjai ráhangolódhassanak a programfüzetben is követhető, várhatóan új hangulati elemek zenei közlésére.

Köszönet az előadóművésznek az inspiráló Debussy est maradandó zenei élményéért, valamint a szervezőknek és vendéglátóknak is azért, hogy a nemes esemény létrejöhetett. A jótékonyági rendezvény során összegyűlt összeg a Nemzetközi Forrai Katalin Díj két évente történő odaítélését, átadását hivatott segíteni és támogatni.

Az eseményről Celia Waterhouse számolt be a British Kodály Academy tagsága számára, a társulás rendszeresen megjelenő hírmondójában. Ennek a cikknek magyar nyelvre fordítását, és rövidített összefoglalását készítette:

M. Dietrich Helga

KÖNYVISMERTETÉS

Tari Lujza:

Bartók Béla hangszeres magyar népzene gyűjtése

Tari Lujza *Bartók Béla hangszeres magyar népzene gyűjtése* című kötete tisztelgés a magyar és nemzetközi népzene tudomány kiemelkedő egyénisége előtt, születésének 130. évfordulója alkalmából. Olyan hiányt pótol e könyv, melynek régóta napvilágot kellett volna látnia, mert „... a más népek körében végzett gyűjtések ténye és azok anyaga is ismertebb, hiszen azokból ő maga adott ki (román) illetve készített elő kiadásra dallamgyűjteményeket (szlovák), vagy számolt be gyűjtőútjairól írásban (arab, török)”. (Idézet a könyvből.) Sajnos ez a magyar hangszeres anyagról nem mondható el. Igaz, a szerző 1978-tól kezd-

ve a *Szignálhangszereink és dallamaik* című tanulmányától egészen a pár éve megjelent *Bartók, Lajtha, Kodály és a szentesi tekerősök* című dolgozatáig számos magyar és idegen nyelvű írásával enyhítette valamelyest e hiányt, a teljes hangszeres gyűjtés önálló kötetben való kiadása azonban mégiscsak mindmáig hiányzott a szakirodalomból. Rádióműsorokban tartott előadásaival a nagyközönség tájékoztatásáról is gondoskodott (ilyenek: *Bartók Béla hangszeres magyar népzene gyűjtése*. A Magyar Népdal Hete, 1995. november, valamint *Szemelvények Bartók Béla székelyföldi hangszeres népzene gyűjtéséből*. Népzene kutatók műhelyében, 1996. május). Ugyanakkor a Bartók magyar vonatkozású népzene-tudományi munkásságával kapcsolatban napvilágot látott kötetek ismertetéséből is jócskán kivette részét, különböző magyar és idegen nyelvű recenziókat megjelentetve itthon és külföldön egyaránt (ezek közül talán a legfontosabb a *Magyar Népdalok Egyetemes Gyűjtemény*. I. recenziója, mely a németországi Jahrbuch für Volksliedforschung számára íródott 1995-ben).

Könyvünk Bartóknak egy számszerűleg kis, ám egyáltalán nem jelentéktelen gyűjtését tartalmazza, mely: „összességében a hangszeres magyar népzene tára sokszínű és nélkülözhetetlen alapanyaga. E gyűjtemény több szempontból is nagy értéket képvisel. Egyaránt fontos a feltérképezett területek, a megtalált dallamtípusok és a felvételeken rögzített előadásmód szempontjából. Bartók felvételei és lejegyzései számos esetben elsőként adnak hiteles képet egy-egy földrajzi terület illetve az adott hangszer